

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0159/2014

5.3.2014

SPRAWOZDANIE

w sprawie ogólnych wytycznych dotyczących przygotowania budżetu na rok
2015 – sekcja 3 – Komisja
(2014/2004(BUD))

Komisja Budżetowa

Sprawozdawczyni: Eider Gardiazábal Rubial

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	8

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie ogólnych wytycznych dotyczących przygotowania budżetu na rok 2015 – sekcja 3 – Komisja (2014/2004(BUD))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 312 i art. 314 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 106 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020¹,
- uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami z dnia 2 grudnia 2013 r.²,
- uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2014³ oraz cztery związane z nim oświadczenia uzgodnione przez Parlament, Radę i Komisję, a także wspólne oświadczenie Parlamentu i Komisji w sprawie środków na płatności,
- uwzględniając tytuł II rozdział 7 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A7-0159/2014),

Budżet UE – udostępnienie obywatelom narzędzi znalezienia wyjścia z kryzysu

1. uważa, że mimo pewnych utrzymujących się przeciwności w gospodarce europejskiej widać pewne oznaki ożywienia i jest zdania, że nie negując uporczywych trudności gospodarczych i budżetowych na szczeblu krajowym, należy docenić wysiłki państw członkowskich na drodze konsolidacji fiskalnej i dążyć do tego, aby budżet europejski wspierał tę tendencję poprzez zwiększenie strategicznych inwestycji w działania o europejskiej wartości dodanej, sprawiając tym samym, że gospodarka europejska wróci na ścieżkę zrównoważonego wzrostu i powstaną miejsca pracy, a to przy jednoczesnej poprawie konkurencyjności i wsparciu na rzecz spójności gospodarczej i społecznej w całej UE;
2. dostrzega dotkliwy brak funduszy w UE, zarówno w państwach członkowskich, jak i na szczeblu Unii Europejskiej, oraz że może to być przyczyną problemów przy realizacji niektórych programów; dlatego też podkreśla potrzebę przywiązywania zasadniczej wagi do koncepcji opłacalności, a to oznacza, że należy dokładnie przeanalizować wszystkie programy i wydatki pod względem rentowności, wydajności i skuteczności, pod warunkiem że nie doprowadzi to do dalszego wzrostu obciążeń administracyjnych;

¹ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884.

² Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

³ Dz.U. L 000 z 00.00.2014, s. 0.

3. podkreśla w szczególności znaczenie europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, które stanowią jedną z największych pojedynczych pozycji po stronie wydatków w budżecie UE; podkreśla, że polityka spójności UE odgrywała zasadniczą rolę w utrzymaniu inwestycji publicznych w kluczowych obszarach gospodarki i że uzyskała w tych obszarach namacalne wyniki, dzięki którym państwa członkowskie i regiony są w stanie przezwyciężyć obecny kryzys i zrealizować cele strategii Europa 2020; podkreśla, że obywatelom należy udostępnić narzędzia pozwalające na znalezienie wyjścia z kryzysu; w związku z tym zwraca szczególną uwagę na potrzebę inwestowania w obszarach takich jak edukacja i mobilność, badania naukowe i innowacje oraz MŚP i przedsiębiorczość, aby poprawić konkurencyjność UE oraz wspierać tworzenie nowych miejsc pracy, zwłaszcza z myślą o ludziach młodych;
4. jest również zdania, że ważne jest inwestowanie w innych dziedzinach, takich jak energia ze źródeł odnawialnych, agenda cyfrowa, infrastruktura, technologie informacyjne i komunikacyjne, połączenia transgraniczne oraz częstsze i intensywniejsze korzystanie z innowacyjnych instrumentów finansowych, zwłaszcza w przypadku inwestycji długoterminowych; podkreśla potrzebę wzmocnienia przemysłu UE jako głównej siły napędowej tworzenia miejsc pracy i generowania wzrostu; w celu stworzenia silnego, konkurencyjnego i niezależnego przemysłu UE wzywa do położenia głównego nacisku na inwestycje w innowacje;
5. podkreśla, jak ważne jest zadbanie o to, aby UE dysponowała wystarczającymi zasobami na działania zewnętrzne; przypomina, że UE i jej państwa członkowskie zobowiązały się na arenie międzynarodowej do zwiększenia wydatków na oficjalną pomoc rozwojową (ODA) do 0,7% DNB oraz realizacji milenijnych celów rozwoju do 2015 r.;
6. podkreśla znaczenie zapewnienia optymalnej koordynacji między różnymi funduszami UE oraz między funduszami unijnymi a wydatkami na szczeblu krajowym w celu jak najlepszego wykorzystania środków publicznych;
7. przypomina o niedawnym porozumieniu w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020, w którym określono główne kryteria odnośnie do budżetów rocznych do roku 2020; podkreśla, że każdy budżet roczny musi być zgodny z rozporządzeniem w sprawie wieloletnich ram finansowych oraz porozumieniem międzyinstytucjonalnym oraz że budżet roczny nie powinien stanowić wymówki do renegegowania wieloletnich ram finansowych; oczekuje, że Rada nie będzie próbowała narzucać ograniczonej interpretacji konkretnych przepisów, w szczególności w odniesieniu do charakteru i zakresu instrumentów specjalnych; ponownie potwierdza, że zamierza w pełni korzystać ze wszystkich środków dostępnych władzy budżetowej w ramach rocznej procedury budżetowej, aby zapewnić budżetowi UE niezbędny stopień elastyczności;
8. podkreśla, że rok 2015 jako drugi rok nowych wieloletnich ram finansowych będzie ważny z punktu widzenia udanej realizacji nowych programów wieloletnich na lata 2014–2020; podkreśla, że aby nie utrudniać realizacji kluczowych strategii politycznych UE, wszystkie programy muszą jak najszybciej osiągnąć etap pełnej realizacji; zauważa, że budżet na rok 2015 w wartościach realnych będzie niższy od budżetu na rok 2013; wzywa w tym kontekście Komisję i państwa członkowskie do podjęcia jak największych wysiłków w celu szybkiego przyjęcia wszystkich umów o partnerstwie i programów

operacyjnych w 2014 r., tak aby nie tracić już czasu potrzebnego do realizacji nowych programów inwestycyjnych; podkreśla, że Komisja powinna w pełni popierać administrację krajową na wszystkich etapach tego procesu;

9. przypomina o porozumieniu w kontekście wieloletnich ram finansowych, które po raz pierwszy zostały wdrożone w związku z budżetem na rok 2014 i przewiduje koncentrację środków na wstępie w przypadku zobowiązań dotyczących określonych celów politycznych związanych z bezrobociem wśród ludzi młodych, badaniami naukowymi, programem Erasmus+ (zwłaszcza w odniesieniu do praktyk) oraz z małymi i średnimi przedsiębiorstwami; podkreśla, że w ramach porozumienia w sprawie wieloletnich ram finansowych podobne podejście należy zastosować w odniesieniu do budżetu na rok 2015 i skoncentrować środki na inicjatywie na rzecz zatrudnienia ludzi młodych (871,4 mln EUR w cenach z roku 2011), programie Erasmus+ i programie COSME (20 mln EUR na każdy z nich w cenach z roku 2011); jest szczególnie zaniepokojony finansowaniem inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych po 2015 r. i domaga się, by wszystkie możliwości finansowania, w tym łączny margines wieloletnich ram finansowych na zobowiązania, zostały przeanalizowane pod tym kątem;
10. wyraża jednak zaniepokojenie możliwymi niekorzystnymi skutkami dodatkowego opóźnienia finansowania programu „Łącząc Europę – Energia” w 2015 r. i wzywa Komisję do przedstawienia odpowiednich informacji o tym, jak taka decyzja wpłynęłaby na pomyślne uruchomienie tego nowego programu;
11. podkreśla wartość dodaną przyspieszenia inwestycji w te programy, aby pomóc obywatelom UE w wyjściu z kryzysu; zwraca się ponadto do Komisji o określenie dalszych programów, które mogłyby skorzystać na skoncentrowaniu środków na wstępie, mogą przyczynić się do osiągnięcia tego celu oraz byłyby w stanie w pełni wykorzystać możliwość skoncentrowania środków na wstępie;
12. ponownie podkreśla, że konkluzje z ostatniego posiedzenia Rady Europejskiej (w dniach 19–20 grudnia 2013 r.) dotyczące wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony oraz przepływów migracyjnych będą mieć wpływ na budżet UE; ponownie podkreśla swoje stanowisko, zgodnie z którym wszelkie dodatkowe projekty uzgodnione przez Radę Europejską wymagają dodatkowych zasobów w celu ich sfinansowania, gdyż finansowanie nie może się odbywać w drodze cięć w ramach istniejących programów i instrumentów ani poprzez przekazywanie dodatkowych zadań instytucjom i innym organom UE, gdyż są one już u kresu swoich możliwości;
13. podkreśla znaczenie agencji zdecentralizowanych, które odgrywają ważną rolę w procesie realizacji strategii i programów UE; zauważa, że pozwalają one na osiągnięcie korzyści skali poprzez równomierne rozłożenie wydatków, które w przeciwnym wypadku byłyby ponoszone przez każde państwo członkowskie, osiągając przy tym ten sam wynik; podkreśla potrzebę oceniania, indywidualnie w każdym przypadku, poszczególnych agencji pod względem budżetu i zasobów ludzkich oraz udostępnienia im w budżecie na rok 2015 i w latach kolejnych odpowiednich środków finansowych i kadrowych, aby mogły należycie wypełniać swoje zadania wyznaczone im przez władzę ustawodawczą; podkreśla wobec tego, że komunikat Komisji pt. „Programowanie zasobów ludzkich i finansowych dla agencji zdecentralizowanych na lata 2014–2020” (COM(2013) 519) nie

może stanowić podstawy dla projektu budżetu w odniesieniu do agencji; podkreśla ponadto istotną rolę nowej międzyinstytucjonalnej grupy roboczej ds. zdecentralizowanych agencji, która powinna prowadzić dokładniejszą i stałą kontrolę rozwoju agencji w celu zapewnienia spójnego podejścia; oczekuje, że owa grupa robocza przedstawi pierwsze wyniki swojej pracy na czas w kontekście czytania budżetu w Parlamencie;

14. przypomina wspólne oświadczenie w sprawie specjalnych przedstawicieli UE, w którym Parlament i Rada uzgodniły rozpatrzenie przesunięcia środków dla specjalnych przedstawicieli Unii Europejskiej z budżetu Komisji (sekcja 3) do budżetu Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (sekcja 10) w ramach procedury budżetowej na rok 2015;

Środki na płatności – UE musi wypełnić swoje zobowiązania prawne i polityczne

15. przypomina, że ogólny poziom środków na płatności uzgodniony w budżecie na rok 2014 wciąż jest niższy do poziomu uznawanego za niezbędny i zaproponowanego przez Komisję w pierwotnym projekcie budżetu; zauważa, że zgodnie z nowym rozporządzeniem w sprawie wieloletnich ram finansowych i nowym łącznym marginesem płatności Komisja powinna podnieść pułap płatności na rok 2015 o kwotę równą różnicy pomiędzy zrealizowanymi w 2014 r. płatnościami a pułapem wieloletnich ram finansowych na płatności w roku 2014; jest głęboko zaniepokojony, że bezprzykładnie wysokich zaległych rachunków na koniec roku 2013, których łączna kwota opiewa na 23,4 mld EUR tylko w dziale 1b, nie można wyrównać w ramach pułapów na rok 2014; domaga się uruchomienia odpowiednich mechanizmów elastyczności w odniesieniu do płatności w 2014 r. i podkreśla, że nawet takie rozwiązanie nie wystarczy, aby uniknąć znacznego deficytu pod koniec roku 2014; podkreśla, że regularne niedobory środków na płatności były główną przyczyną bezprzykładnie wysokiego poziomu pozostających do spłaty zobowiązań, szczególnie w ciągu kilku ostatnich lat;
16. przypomina, że zgodnie z traktatem⁴ „Parlament Europejski, Rada i Komisja zapewniają dostępność środków finansowych umożliwiających Unii wykonywanie jej zobowiązań prawnych wobec stron trzecich”; oczekuje, że w projekcie budżetu Komisja zaproponuje odpowiedni poziom środków na płatności w oparciu o rzeczywiste prognozy, a nie względy polityczne;
17. domaga się wykorzystania wszelkich środków dostępnych na mocy rozporządzenia w sprawie wieloletnich ram finansowych, w tym również marginesu na nieprzewidziane wydatki oraz – jeżeli okaże się to konieczne i jedynie w ostateczności – możliwości zrewidowania pułapu płatności, aby Unia mogła wywiązać się ze swoich zobowiązań prawnych, aby nie były zagrożone ani opóźnione płatności na rzecz wszystkich zainteresowanych stron, takich jak naukowcy, uniwersytety, organizacje niosące pomoc humanitarną, władze lokalne i MŚP, oraz aby jednocześnie obniżyć kwotę zobowiązań pozostających do spłaty pod koniec roku;
18. domaga się uwzględnienia w budżecie ponad pułapem płatności ustalonym w wieloletnich ramach finansowych faktu stosowania wszystkich specjalnych instrumentów płatniczych (instrumentu elastyczności, marginesu na nieprzewidziane wydatki, Funduszu

⁴ Artykuł 323 TFUE.

Solidarności UE, Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji i rezerwy na pomoc nadzwyczajną);

19. biorąc pod uwagę alarmującą sytuację w odniesieniu do środków na płatności w zakresie pomocy humanitarnej na początku 2014 r., zwłaszcza jeżeli chodzi o zaległości w środkach na płatności przeznaczonych na pomoc humanitarną w wysokości 160 mln EUR, które przeniesiono z roku 2013 na rok 2014, wzywa Komisję do podjęcia wszelkich niezbędnych kroków i niezwłocznego działania w celu zapewnienia odpowiedniego udzielania unijnej pomocy humanitarnej w 2014 r.; podkreśla, że poziom środków na płatności przeznaczonych na pomoc humanitarną powinien rosnąć wraz z prawdopodobnym wzrostem środków na zobowiązania, co należy uwzględnić w projekcie budżetu na rok 2015;
20. przypomina o wspólnym oświadczeniu dotyczącym środków na płatności oraz o dwustronnym oświadczeniu Parlamentu i Komisji w ramach porozumienia w sprawie budżetu na rok 2014; wzywa Komisję do dokładnego informowania władzy budżetowej o rozwoju sytuacji w zakresie płatności i zobowiązań pozostających do realizacji przez cały bieżący rok, a także domaga się organizowania regularnych posiedzeń międzyinstytucjonalnych w celu monitorowania sytuacji w zakresie płatności;
21. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	4.3.2014
Wynik głosowania końcowego	+ : 31 - : 2 0 : 2
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Marta Andreasen, James Elles, Věra Flasarová, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Ivars Godmanis, Ingeborg Gräßle, Lucas Hartong, Jutta Haug, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Anne E. Jensen, Ivailo Kalfin, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, George Lyon, Claudio Morganti, Jan Mulder, Nadezhda Neynsky, Andrej Plenković, Dominique Riquet, Alda Sousa, Helga Trüpel, Angelika Werthmann
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	François Alfonsi, Frédéric Daerden, Edit Herczog, Paul Rübig, Georgios Stavrakakis, Nils Torvalds, Catherine Trautmann
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Inés Ayala Sender, Antonio Cancian, María Auxiliadora Correa Zamora, Peter Šťastný